

Caputxins Vells

Vilafranca del Penedès

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Al nord del municipi

Coordenades:

Latitud: 41.36266
Longitud: 1.68724
UTM Est (X): 390201
UTM Nord (Y): 4579848

Classificació

Número de fitxa: 08305-167
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Jaciment arqueològic
Estil / època: Modern
Segle: XVI-XIX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: es desconeix l'emplaçament precís.
Protecció: Legal
Observacions protecció: Pla d'ordenació urbanística municipal de 2003
Número inventari: Si:CC.AA 13 i 7499
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 029A00009
Autor de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 31/10/2007 - 01:00

Descripció

La localització de l'antic monestir dels Caputxins no ha estat exitosa. No s'han trobat les seves restes, tot i que se'n té coneixement documental. No es coneix la forma de l'edifici, ni la seva estructura, només s'ha evidenciat l'existència de restes humanes conservades en el Museu de Vilafranca, amb ceràmica grisa medieval. Aquestes restes podrien procedir d'extraccions d'argiles amb destí a la Bòbila Jané. Giró, en els seus quaderns amb data d'1 de març de 1967, explica que li van comunicar la troballa de 12 sepultures però que quan ell va arribar ja havien estat arrasades i només va poder recollir algunes restes de ceràmiques i ossos. Segons el relat de l'època "los sepulcros se abrieron a 1,50 m de profundidad, y segun referencias del encargado de la extracción de sílice, en el fondo de la fosa había un compuesto de sílice donde estaba depositado el cuerpo del inhumado; encima del mismo había una serie de tejas planas de forma ligeramente curva, siguiendo luego otra capa de piedras y tierra encima. Esta pequeña elevación del terreno formada por estrechas terrazas escalonadas se denomina "la saldonera", y al pie mismo de esta especie de montículo pasa el camino viejo y se dirige a Pachs. Es muy probable que dichas sepulturas procedan del antiguo convento de caputxins vells, pues los terrenos de aquella zona de cultivos y una vieja masía tenían la misma denominación".

Història

Documentalment, es coneix la comunitat de caputxins per Coy (1909), Puig (1934) i Planas (1948). L'any 1581, els frares caputxins adquireixen a Pere Queralt un camp a peu de la muntanya de Sant Jaume on hi havia una ermita dedicada a Sant Antoni i Sant Pau. El març de l'any 1583, l'edifici ja estava acabat i s'hi van instal·lar. L'any 1626 es va abandonar l'edifici fundacional per traslladar-se al nou (situat sota l'actual cementiri fundat l'any 1839). La primera guerra carlina va destruir l'edifici. Amb la desamortització els terrenys van passar a mans municipals.

Bibliografia

Carta Arqueològica de l'Alt Penedès: Vilafranca del Penedès. Inventari i Documentació del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya.

COY i COTONAT, Agustí (1909). Vilafranca del Penedès su historia y monumentos. Barcelona. Ed. Imprenta de F. Altés.

GIRÓ ROMEU, Pere (1968). Quaderns de camp, vol. 8, 1964-68 (1 de març de 1967) inèdit.

PUIG, Ricard (1934). "Els frares caputxins a Vilafranca", dins Butlletí del Centre Excursionista Vilafranquí. Setembre - octubre. 1934 II^a època núm. 38. Vilafranca del Penedès, pp. 74-75.

PLANAS, Josep (1948). Antics convents, esglésies i capelles de Vilafranca. Vilafranca del Penedès. Ed. Artes Gráficas, pàg. 134.

